

Velikonoční dopis

Evangelického sboru v Telecím

„A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili.“ J 19, 35

„Je to i o tom, jaké o sobě vydáváme svědectví.“ Rozeberme si tu větu na prvočinitele. Co je o čem, kdo jsme ti my a jaké že svědectví o sobě vydáváme. Evangelický sbor v Telecím, Pusté Rybné a na Březinách, to jsme ti my, řečeno s jedním českým rapperem: „jsme to my“. Máme za sebou, ale i před sebou, leccos, od slavné historie, přes méně slavnou současnost až po moc neslavnou budoucnost. Ale nezoufejte, když jsem do Telecího přišel, tak jsem čekal, že to bude horší, že tu už žádný sbor nebude, a hlavně že tu nebudu já. Ale rok se s rokem sešel, sbor tu stále je a vydržel jsem nakonec pět let. Existenci sboru v Telecím však považuji za malý zázrak a něco jako sedmý div světa. Dokonce si myslím, že za dalších pět let už to bude jiné a během deseti, dvaceti let budou naše kostely opět praskat ve švech a nikdo si nevzpomene, že nás v roce 2023 bylo málo. Což navíc není pravda. Nás není málo, mohlo by nás být ještě méně, ale hlavně to o těch počtech vůbec není. To my si jen tak namlouváme také proto, že to o těch počtech vždycky bylo. Nebylo. Ale pojďme dál. Evangelický sbor v Telecím, to jsme ti my, málo nás není ani náhodou a svědectví o sobě vydáváme takové, jako jsme i vždycky vydávali. Na tom se podle mého mnoho nezměnilo. My totiž ani nemáme vydávat svědectví o sobě, ale o Kristu. Evangelický sbor v Telecím je sbor tradičního typu, víra se tu předávala podle toho, kdo byl zrovna na kazatelně, a prolnutý zvláštním tipem konzervatismu. Večeři Páně slavíme čtyřikrát do roka, nový Evangelický zpěvník se zaváděl pomalu a opatrně, ale zpíváme z něj, a každá změna trvá jednu až dvě generace, než si na ni také zvykneme. Není se tak třeba bát, že by se tu dělo něco nového nebo snad nepatřičného, na co bychom nebyli zvyklí. Evangelický sbor v Telecím je tak místem jakési jistoty, jednak že tu vždycky někdo bude, a pak že vše ostatní se mění, podoba vesnice i svět kolem nás, ale jistota sboru i s tématy a náplní našich setkání zůstává stejná. A to pokaždé stejná. Na tom se nemění skoro nic. Tradice zůstává i středem sborového života. Nedělní bohoslužba, čtvrtední náboženství, tu a tam nějaké návštěvy, pohřby, pravidelné brigády. Spasení jsme téměř výhradně za své zásluhy, Boží milost se dostává ke slovu, ale i k činu, teprve pozvolna. Navíc nikdo neví, co to vlastně znamená. V neděli se do kostela chodí i nechodí, ale především by se mělo chodit, na tom se také nic nemění. Dokonce to zůstalo i základem účasti na životě sboru, jakkoli všichni víme, že se to tak drží spíš zase z jakési tradice a dnes už se to má dávno dělat nějak jinak, jen moc nevíme jak nebo na to nemáme sil. A právě sil nám dost ubývá. Sbor v podstatě stárne a mladí zas tak moc nepřichází nebo se spíš nevrací. Až na několik výjimek. Také není divu, neboť co si starší myslí o těch mladších a někteří mladší o těch starších tak trochu zůstává na rovině, kdo chodí nebo nechodí do kostela. Což je asi tak, jak to i vždycky bylo. A také se na tom mnoho nezměnilo. Vězte však, že sbor vydrží, sbor tu bude vždycky, jen my tu, až na pár výjimek, nebudeme. I když se třeba časem s někým spojí, neznamená to jeho konec. Věřím tomu, že za dvacet let tu bude sbor úplně jiný a nebude místa k sezení. Já tomu věřím, a dokonce jsem o tom přesvědčen čím dál víc. Jen tu víru a přesvědčení musíme také přijmout. Nejde o to jen přijímat a realizovat změny, které se dějí na každém kroku, jde také o to přijmout víru a přesvědčení, hluboké přesvědčení, že za dvacet let... už bude všechno jiné.

Ze života našeho sboru:

Téměř bezprostředně po podpoře Zpívající lípy v soutěži o strom roku vznikl pod vedením manželů Hanychových pěvecký sbor Lipový lístek. Schází se přibližně 1x za 14 dní, za sebou má asi tři vystoupení (při bohoslužbách v Borovnici, seniorátním setkání v Poličce a v rámci adventního zpívání v Pusté Rybné) a pravidelně zpívá při pohřbech. Pokračují společné bohoslužby 1. neděli v měsíci s Daňkovicemi a Borovnicí a 2. neděli s Borovou. Na náboženství chodí od září tři děti, k sourozencům Dudkovým přibyla Barbora Skalová z Bratrské jednoty baptistů. V uplynulém roce jsme se rozloučili s pěti členy, bratřími Oldřichem Trnkou, Josefem Jílkem a Ladislavem Filipim a sestrami Miladou Kunhartovou a Věrou Boháčovou. A s jedním nečlenem, br. Vladimírem Broklem.

Program života sboru:

- 2.4. NE 9.00 květná, bohoslužby na faře v Telecím, far. Jan Hrudka- 7.4. PÁ 18.00 Velký pátek na faře v Telecím, far. Jan Hrudka- 9.4. NE 9.00 velikonoční, bohoslužby s večeří Páně na faře v Telecím- 14.-16.4. Seniorátní dny mládeže na téma Hledání svobody na faře v Telecím- 16.4. NE 9.00 bohoslužby s mládeží na faře v Telecím- 23.4. NE 9.00 bohoslužby s Pavlem Hanychem v Telecím- 30.4. NE 9.00 bohoslužby v Telecím, far. Jan Hrudka

Služba br. faráře J. Hrudky ve sboru v Telecím končí k 30.9.2023. Od 1.10. pravděpodobně nastoupí do sboru v Železném Brodě. O jeho nástupci se jedná.

Pán Bůh nás všechny opatruj a těš. A to i v čase změn.

Mgr. Jan Hrudka, farář sboru (tel.: 604 112 384)